

1) Košulinky prala,
můj synečku milé,
abys chodil bílé.

2) Na císařském dvoře
na hedbávné šňůře,
tam bych je sušila.

aneb:

V tem císařském domě,
só tam šňůry na ně.

3) Na zlaté stoličce,
stříbrnýma válcí,
tam bych je válela.

4) Běž, má milá, domů,
poruč Pánu Bohu,
až já z vojny přijdu,
já si tebe vezmu.

5) *Odtad u Zábřeha tak dále
celá píseň jde:*

Sedum let minulo,
milý z vojny jede
a jeho vraný kůň

pod ním si těžko jde.

Co pak ty, koníčku,
co pak tak těžko jdeš?
Zdaliž mého těla
unésti nemůžeš?

Netíží tvé tělo,
tíží tvoja milá,
co se předevcírem
jinému provdala.

Když ke vratům přijel,
na vrata udeřil,
na své miló volal,
až se dvůr rozléhal.

Co dělá Kače má,
že mně neotvírá?
Tvá Kače svatbu má,
s inšim je zezdaná.

Synek se obrátil,
tříkrát se zatočil
a svůj ostrý paláš
do srdce namočil.

Káče to slyšela,

přes stoly skočila,
k Dunaji běžela,
Dunaje se ptala:

Dunaji, Dunaji,
jsi-li tak hluboký,
jak se zdáš široký,
bych se utopila?

Já sem tak hluboký,
jak se zdám široký,
jenom se, má milá,
jenom se boj Boha.

6) šlapaly.

7) Milý se obrátil,
vytáh dvě pistole,
dal ránu do koňa,
druhou dal do sebe.

190. Jiné čtení

Od Uvalašského Meziříčí

Jedú páni, jedú
brněnskou silnicú,
až se jim šablenky
na boku libocú.

Hoja, chlápci, hoja,
ja s vama pojedu
a já vám v Opavě
košulky prať budu.

Kde bys ich, má milá,
kde bys ich právala,
dyž tam vody není,
jen skala, kamení?

Já bych si stanula
pod lindu zelenú,
já bych si natrásla
rosenku studenú.

Kde bys ich, má milá,
kde bys ich věšala,
dyž tam plota není,
jen skala, kamení?

Já bych ich věšala
na hedbávněj šňoře,
na hedbávněj šňoře,
v císařskej komoře.

Kde bys ich, má milá,
kde bys ich válela,
dyž tam válů není,
je skala, kamení?

Já bych ich válela
na zlatém válečku,
na zlatém válečku,
s tebou, šohajčku.

191. Jiné čtení a pění

Z Nového Hrozenkova

Po - vě - zte, po - vě - zte, vy ma - lé ry - bi - čky, po - vě - zte, po - vě - zte,
vy ma - lé ry - bi - čky, vi - dě - ly - i ste tam, vi - dě - ly - i ste tam dě - vča u vo - di - čky.

[: Povězte, povězte,
vy malé rybičky, :]

[: viděly-i ste tam, :]
děvča u vodičky?

Viděly, viděly,
dívalo sa do ní: